

[Christmas Møller.]

som Statsminister i 1924, har vor fulde Tilslutning, men det kan ikke være andet, end at den Usikkerhed og Uro, som raader, maa give Anledning til stor Bekymring. Lagtingsvalget i Begyndelsen af dette Aar gav ikke Selvstyrepartiet Flertal, Sambandspartiet fik et Par Hundrede Stemmer mere end Selvstyrepartiet, hvortil jo kommer de 700—800 Stemmer, som de socialdemokratiske Lister fik. Vi haaber og tror, at Stemmetallene ikke er Udtryk for Stillingen i Henseende til Samhøighed med Riget, og vi ønsker at pege paa, at det alle Dage har været mod vor Opfattelse at hindre Folkesamfund af national Egenart i ikke at have deres frie Selvbestemmelsesret, men at det ogsaa maa være saaledes, at vil man have Frihedens Fordele til i alle Henseender at gøre, hvad man vil, maa man ogsaa finde sig i dens Ulemper. Jeg skal yderligere angaaende færøske Forhold kun gøre en Henstilling til den højtærede Kirkeminister. I det kirkelige Udvalg er Færøerne ikke repræsenteret, og det er utvivlsomt — det angav Færingerne selv gennem det, at de stillede Lister op — en Fejl, at man ikke har tænkt herpaa. Denne Fejl ønsker vi for vor Vedkommende, at der skal raades Bod paa, idet vi henstiller til den højtærede Kirkeminister at fremsætte et lille Ændringsforslag til Loven, gaaende ud paa, at Menighedsraadene paa Færøerne kan vælge et Medlem til det kirkelige Udvalg.

Jeg skal dernæst gaa over til en Omtale af vor Stilling til de Spørgsmaal, som utvivlsomt i indeværende Rigsdagssamling vil paakalde den største Interesse: Forsvarsspørgsmaalet, de økonomiske Spørgsmaal og eventuelle Ændringer i vor sociale Lovgivning. Vi har, saaledes som jeg allerede har nævnt det, med Beklagelse set, at Regeringen har fremsat Forsvarsloven paa ny i den Skikkelse, hvori den blev fremsat i forrige Rigsdagssamling. Inden jeg gaar over til at omtale vor Stilling til denne Lov, skal jeg opfordre den højtærede Forsvarsminister til hurtigst muligt at offentliggøre Sagkundskabens Indstilling. Det ærede Medlem Hr. Pürschel rettede jo i Sommer en Henstilling til Forsvarsministeren, og den resulterede i, at Rigsdagens Medlemmer blev gjort bekendt med Sagkundskabens Indstilling, men vi mener, at den højtærede Forsvarsminister allerede i Sommer skulde have taget Hensyn til hele vor Anmodning og offentliggjort Indstillingen, skulde have gjort det af den Grund, at det er fuldkommen urimeligt, at den

socialdemokratiske Presse kan gengive Dele af denne Indstilling — de Dele, som passer den —, medens Offentligheden i øvrigt ikke faar Kendskab til, hvad de paagældende sagkyndige mener. Dernæst mener jeg ogsaa, det vilde være formaalstjenligt, om den højtærede Forsvarsminister meddelte Offentligheden, hvilken Sagkundskab der staaer bagved hans Forslag, og gavnligt vilde det ogsaa være, om Forsvarsministeren saa hurtigt som muligt kunde give Finansudvalget og derigennem Rigsdagens Partier en nøje Redegørelse for, hvad den nuværende Ordning, 22-Ordningen, fuldt gennemført, vilde koste.

Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg ikke sagde et eneste Ord om Forsvarsspørgsmaalet, og jeg tror nok, jeg har Lov til at gaa ud fra, at Grunden hertil ikke var den, at der var en saadan Enighed i Partiet, at han ikke behøvede at sige noget om det. Jeg tror snarere, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg lod være med at sige noget, fordi han sagde til sig selv: Der maa du alligevel hellere lade være med at vove dig ud. Om dette Spørgsmaal har Regeringen jo i Tronsalen sagt, at den indbød Rigsdagens Medlemmer til en fordomsfri Realitetsdrøftelse. Man maa have Lov til at spørge — og Statsministeren vil forhaabentlig svare derpaa, naar han faar Ordet —, hvad der menes med Ordene: fordomsfri Realitetsdrøftelse, eller om der overhovedet er nogen Mening med dem. For Udtrykket er utvivlsomt valgt for at skjule den dybtgaaende Uoverensstemmelse, som i Sommerens Løb er kommet frem indenfor Venstre. „En fordomsfri Realitetsdrøftelse“ kan skjule det ærede Medlem Hr. Olav Olsens Standpunkt, naar han rækker Haanden ud til det ærede Medlem Hr. Stauning, og den kan dække Forsvarsministerens Standpunkt, som lige gerne — formodentlig ogsaa lige fordomsfrit — drøfter Spørgsmaalet med Forsvarsvenner som med Forsvarsmodstandere, blot de kommer hans eget Forslag saa nær som muligt, og det kan vel endelig dække Landstingsmand General Birkes Standpunkt, denne Landstingsmand af Venstre, som vel just vil hævde, at hans Standpunkt er det, der er mest Realitet i. Men inden vi i Udvalg gaar til at behandle denne Sag, vil det jo ogsaa være rimeligt, at man fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side giver klar Besked om, hvorvidt disse to Partier i skarp Strid med, hvad deres Ordførere sagde under Lovforslagets Behandling i Fjor, overhovedet kan tænke sig